

De Vijfhoek

P3A9110
afgiftekantoor Brussel X
Oude Graanmarkt 5
1000 Brussel

BELGIË-BELGIQUE
P.B.
BRUSSEL X
BC 6386

VLAAMSE
In de weer
GEMEENS
voor
CHAPSCO
Brussel
MMISSIE

Mensen in de marge:
Necronomicon

Maandblad > Jaargang 35 > nummer 5 > mei 2011
(behalve in juli en augustus)

- > De Markten > Niels > p2
- > Buren van De Markten > Christian Boone > p6
- > Bedrijvig Brussel > Leduc. J > p8
- > Stadschap Vijfhoek > Justitiepaleis (vervolg) > p9
- > Bataaf in Brussel > De metro > p11

Bij de cover:

Mensen in de marge

Over mensen die net iets anders in het leven staan. Ze lopen de kantjes er af, of kijken aan de zijkant toe, soms door ongelukkige omstandigheden, soms door een bewuste keuze.

De fotografen van de Stadsbiografie brengen deze mensen een jaar lang in beeld.

Ze doen u nadenken over wat 'in de marge' betekent.

Necronomicon

Freddy Bozzo is één van de oprichters van het Brussels International Fantastic Film Festival (kortweg BIFFF). In zijn handen een boek dat hem nauw aan het hart ligt. Niet zonder reden trouwens: « Necronomicon » is het gastenboek en dus het geheugen van het festival.

© Stadsbiografie/Charles Six

Mei in De Markten

> Evenement

Salon Dansant 34 Trois Voies

Drie totaal verschillende mensen, met drie uiteenlopende stijlen, maar wel drie stemmen die wondermooi samen kleuren en met eenzelfde passie: de liefde voor muziek. Muziek die raakt, die ontroert, die iets met je doet, die je zin geeft om te dansen of net helemaal niet. Het repertoire van dit concert varieert van Brel over The Beatles tot Bobbejaan Schoepen, het neemt u mee langs Spaanse passie, Franse romantiek en Duitse humor en niet te vergeten de pareltjes van het Nederlandstalige lied. Dit alles op geheel eigen, intieme, dwaze, melancholische, sprankelende en vaak driestemmige wijze.

Trois Voies zijn Hadewig J. Kras, Martin Jansen en Mireille Vaessen. Ze speelden elk al in mee in uiteenlopende projecten als Fever of the Fifties en Sixties, Balzaal der Gebroken Harten, Mama Lucinda,...

Na het concert kan u alweer de benen uitslaan op de muziek voor u gedraaid door Dj Oxana.

Zondag 1 mei om 15 u (deuren: 14 u)
Toegang: 5 euro

> Een muziektheatervoorstelling met zangkoor

Niels naar 'Nils Holgerssons wonderbare reis' van Selma Lagerlöf

Niels is een ettertje. Een plaagstok, een gemene deugniet. Tot hij door een kabouter omgetoverd wordt in een heel klein ventje. Op de rug van de tamme gans Maarten beleeft hij een ongelofelijke reis. Hij vliegt mee met een troep wilde ganzen naar het hoge noorden van Zweden.

Ketnetwrapper Peter Pype heeft zijn chicste kostuum aangetrokken om deze klassieker uit de kinderliteratuur te vertellen. Want een klassiek koor ondersteunt zijn verhaal. Maar er is iets aan de hand. Voor een klassiek concert vertelt hij het verhaal wel erg levendig. En hij ruikt een beetje naar ganzenstront.

Tekst en muziek: Peter Spaepen - spel: Peter Pype - coach: Dominique Van Malder - koor: Stemmer - een productie van de Waancel - met steun van Laplan en De Markten

Zondag 15 mei
om 10.30 u
Voor iedereen
vanaf 8 jaar

© Anthony De Meyere

Zelfportret 2011

> Tentoonstelling

Fred Bervoets. De monumentale etsen

In deze tentoonstelling en het begeleidende boek staat Bervoets' werk van de laatste twintig jaar centraal. De periode rond 1990 vormt een belangrijk scharniermoment in Bervoets' ontwikkeling, en dit niet alleen op technisch vlak. Waar hij voordien vooral actief was en bekend stond als schilder met een aanzienlijke grafische output, wordt dat vanaf 1990 net omgekeerd. Vanaf de reeks monumentale etsen Welcome Home (1991) bedient Bervoets zich haast uitsluitend van de etstechniek, die hij, ingaand tegen alle tradities van dat medium, eigenhandig en op een schilderkunstige wijze geherdefinieerd heeft.

Maar 1990 vormt ook op een ander niveau een breekpunt. Waar Bervoets' werk zich tot dan eerder dialectisch leek te ontwikkelen in de vorm van contrasterende 'reeksen' lijkt die sprongwijze evolutie vanaf 1990 te stagneren. De zelfportretten die vanaf het midden van de jaren '70 al een grote rol speelden in zijn werk (zeker in de grafiek) treden nu op de voorgrond en blijven daar. Bervoets' picturale en grafische inzichten kristalliseren zich tot monumentale en kleinere etsen, die onderling in een bevruchtende relatie treden. ...

"De monumentale etsen van Bervoets vormen een reactie op de picturale bravoure van zijn schilderijen, maar zijn er tegelijkertijd het resultaat van."

(Uit de inleiding van Johan Pas bij Fred Bervoets de monumentale etsen)

*De tentoonstelling loopt nog tot en met 5 juni en is dagelijks (behalve op maandag) gratis toegankelijk van 12 tot 18u.
Info: 02 512 34 25 www.demarkten.be
demarkten@demarkten.be*

*Geleid bezoek. In het kader van Broodje Brussel zal de meester zelf bezoekers rondleiden in de tentoonstelling, op woensdag 11 mei van 12u30 tot 13u30.
Inschrijven noodzakelijk op telefoonnummer 0800 13 700*

> Traptentoonstelling:

Brusselse zegswijzen met koeien

Foto's en teksten van Bert Mathys

Bert Mathys ging koeien fotograferen en plaatste er Brusselse zegswijzen bij: bekijk de foto's goed en probeer de tekst hardop te lezen. Je krijgt er echt Brusselse reflex van!

*Emme 'k eet oen van aa ?
Wat wil je van mij ?*

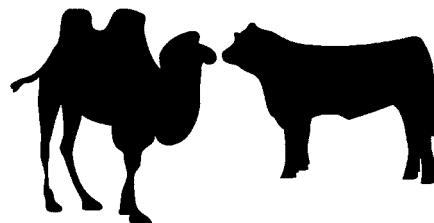

Nog tot 8 mei, van maandag tot zondag, in trapthal 2, tijdens de openingsuren voor activiteiten.

> Cursussen

Over koeien en kamelen

Kennismaking improvisatietechnieken

Wat doet een koe als ze een kameel tegenkomt? Wat doet een directeur als hij zijn vrouw betrapt met zijn ploegbaas? Je kan het zo gek niet bedenken of het komt wel eens aan

bod tijdens een improvisatievoorstelling. Eigenlijk betekent improvisatietheater gewoon 'theater uit het niets', zonder scenario, zonder afspraken. Improvisatietoneel is: samen een verhaal verzinnen en dat verhaal tot een goed einde brengen.

In deze kennismaking staat plezier centraal. Op een ontspannen manier leer je improvisatietechnieken in groep, actief en interactief. We hebben het over accepteren, status, verhaal, personage, samenspielen, emotioneel spelen, decor neerzetten, sfeer maken,... Deze kennismaking is de ideale manier om in één dag de belangrijkste improvisatietechnieken te leren kennen of op te frissen. Je wordt begeleid door professionele docenten met jarenlange ervaring in zowel improvisatietheater als in lesgeven: Tom Brusselmans en Frank Vastmans.

Zaterdag 14 mei van 9 tot 17 u

Deelnameprijs: 10 euro.

Info en inschrijven: an@borrris.be, 0486 98 36 35

Kunst uit overtuiging

Egmont en Horn. Echte helden?

Het standbeeld van Egmont en Horn in het midden van het plantsoen op de Kleine Zavel vormt een prima ingang voor wie het wil hebben over het religieuze en, onlosmakelijk daarmee verbonden, politieke leven in het Brussel van de 19de eeuw en de strijd die er heerste tussen gelovigen en vrijzinnigen, of beter tussen een autoritaire conservatieve kerk en de anti-klerikalen. Egmont en Horn die in de 16de eeuw door de katholieke Spaanse bezetter werden onthoofd, stonden voor de vrijzinnigen symbool voor de opstand tegen een onderdrukkende katholieke kerk. In deze wandeling vertelt Roel Jacobs het begeesterde verhaal van een strijd tussen vrijheid van denken en de macht van de clerus uit een tijd waarin beelden krachtige symbolen waren die niet louter vanuit esthetisch of decoratief standpunt werden bekeken.

Dinsdag 31 mei om 19 u.

Voraf inschrijven noodzakelijk

Org. Ism. Masereelfonds, Davidsfonds en Axcnt

> Concert

Band of Luxury

In het kader van de Jazz Marathon.

Band of Luxury is een frisse nieuwe band met wortels in de blues, takken in de grunge en een non-destructieve punk-attitude'. Band of Luxury haalt wat verse, tot verslaving aanzetende, op de blues gestoelde funkrock van de zolder en kruist die met vage invloeden van 'Live At Monterey' (Jimi Hendrix), 'The Idiot' (Iggy Pop) en 'Black Velvet' (Alanna Myles).

Café De Markten Zaterdag 28 mei, 21u

> Oproep

Oktober 2010, het theaterproject Kaputt bewijst dat buurtbewoners, ongeacht hun afkomst of hun plaats op de sociale ladder, door eenzelfde artistieke project begeistert kunnen worden en dat deze artistieke mayonaise kan pakken. Trekkers van dit sociaal-artistiek project waren Hobo, dagcentrum voor thuislozen en De Markten.

Het succes van Kaputt schreeuwde om een vervolg. Ook in 2011 slaan beide partners de handen in elkaar om een nieuw sociaal-artistiek project op poten te zetten.

Hiervoor gaan we op zoek naar gedreven mensen. Iedereen die de wereld mooier wil kleuren vanop een podium is welkom. Podiumervaring is niet nodig, taal, leeftijd, sociale status mogen geen belemmering zijn. Doel is een zo groot mogelijke verscheidenheid aan deelnemers en verhalen.

Deze verhalen worden de basis van de inhoud. In mei en juni kan iedereen proeven van het project. Vanaf augustus wordt er gericht gewerkt aan een theatervoorstelling. Luc Van Nyvelseele regisseert. Hij is een theatermaker die graag beelden en beweging gebruikt. Taal wordt op deze manier eerder een geluidsband, geen obstakel.

Repetities in De Markten: zaterdag 21 mei, 28 mei, 4 juni van 12 tot 17 u (We beginnen steeds met een gezellig etentje samen.) en daarna van augustus tot december.

Info: 02 514 26 93, Caw Archipel-Hobo, Johan Moonens

> Te Gast

Mijn Leven Mijn Cultuur

Een project van Internationaal Comité, KAVintercultureel en KAV Brussel, waarin vrouwen elkaar ontmoeten, andere culturen van dichtbij leren kennen en samen praten over wat het in haar cultuur betekent om een vrouw te zijn.

Alle vrouwen zijn welkom op maandag 9 mei van 9u30 tot 15u en op zondag 22 mei van 14u tot 18u.

Info: Ylva Berg 0485 148 446, Sarah Avci 0473 961 085, Chris de Cock 0472 581 815

Leeskring Ahasverus

In het voorjaar stort de leeskring zich op de werken van spraakmakende Nederlandse essayisten, die danig verontrust zijn over de jongste ontwikkelingen in de Nederlandse samenleving. In mei is dat "Is Links beter dan Rechts?" van Frits Bienfait.

Vraag aan de mensen waar "links" en "rechts" in de politiek voor staan, en de grote meerderheid zal zeggen dat ze het niet weten, maar tegelijk weten ze meestal heel goed of ze zelf bij links of bij rechts horen. Frits Bienfait onderneemt een poging om het raadsel te begrijpen, maar laat het antwoord op de vraag in de titel aan de lezer.

*Dinsdag 10 mei om 20u
Info: August Vermeyulenkkring Brussel
Kris De Vroede, 0475 763 715*

Senioren Pride: Holebi's en transgenders (terug) uit de kast; wat is hun plaats in onze maatschappij?

Het Regenbooghuis organiseert 3 ronde tafelgesprekken: Hier of ginder, wat zijn de moeilijkheden om uit de kast te komen? Rusthuizen: Welke discriminaties heersen? Hoe kunnen we de mentaliteiten veranderen. Wat zijn de noden?

Van 15u30 tot 16u30 volgt een voorstelling van de resultaten van de gesprekken.

De namiddag wordt afgesloten met een drankje en een hapje.

*Woensdag 11 mei, 13u30, inkom gratis
Info: www.rainbowhouse.be - Inschrijvingen: corinne.hanon@brucity.be*

Kristal Klaar

Het derde Kristal Klaar concert van deze jaargang staat in het teken van de bas. Jong talent – lees leerlingen van de Kunsthumaniora Brussel – en ervaren muzikanten – lees leerkrachten en aanverwanten van de Kunsthumaniora – worden samengebracht in één programma.

De jongelingen zijn: Diederik Billiet, Mick Goddevriendt en Ben Ooghe. Samen breng ze een programma dat zorgt voor groove, harmonie en melodie.

De ervaren muzikant is Janos Bruneel die met zijn trio Lingo een programma brengt dat door Jack van Poll werd omschreven als "neo African jazz"

*Donderdag 5 mei om 20 u
Info en reservatie: Brorella, 02 474 06 41, res@brorella.be*

Debat jeugdvoetbal in Brussel

Ben je bezig met jeugdvoetbal in Brussel? Heb je een zoon of dochter op het veld staan? Samen met bekende voetbalvaders en een docent voetbal aan de topsportschool in Leuven kan je je mening kwijt over verschillende vragen.

*Woensdag 25 mei om 18u. Inkom gratis.
Info en inschrijvingen: www.citizenne.be 02 203 08 00*

Buren van De Markten > Christian Boone

Wanneer Christian Boone zijn opwachting maakt in De Markten komt hij net van de herdenking van de straatdoden in het stadhuis. 'Ik kende er enkele van', zo vertelt hij me, 'ik ben vrijwilliger in Het Huizeke'. In dit jaar van de vrijwilliger, een gesprek met een gedreven man die van vele markten thuis is.

Christian Boone: In La Fontaine kunnen daklozen en staatbewoners terecht voor onder meer een douche. Intussen kunnen hun kleren worden gewassen en desnoods hersteld. Er werken veel vrijwilligers. Ook bij Het Anker in de Marcqstraat kunnen mensen terecht. In het Huizeke in de Marollen ben ik actief als vrijwilliger en bestuurder. Het Huizeke is tevens één van de "Verenigingen waar armen het woord nemen". Maar er is ook 'Bij ons – Chez nous'. Ik hielp er mee aan de actie voor openbare toiletten. Ik vind het behoorlijk straf dat hier in deze stad nauwelijks openbare toiletten zijn. En nu zijn er sinds kort wel urinoirs maar voor vrouwen zijn er ook te weinig voorzieningen. Dat betekent toch wel dat veel politici ver van de mensen staan en niet weten met welke problemen mensen in deze stad te maken hebben, zeker als het over armoede gaat. Daarom steun ik heel hard het werk van straathoekwerkers. Waar mogelijk breng ik hun vragen en zorgen over aan politici. Want wat die straathoekwerkers doen is heel erg belangrijk: zij werken echt tussen de mensen, zij weten als geen ander waar het over gaat. Dus dit budget mag niet afgebouwd worden wegens de crisis.

De Vijfhoek: Je kent hier iedereen: ben jij een Brusselaar?

CB : Ik kom uit Turnhout, al ben ik in Antwerpen geboren. Dat komt omdat mijn vader daar voorzitter van de rechtbank en kinderrecht was. Rechten zitten bij ons in de familie. Maar het is in Turnhout dat ik ben opgegroeid.

DV: En naar school gegaan?

CB: Ja, we woonden tegenover het college van de Jezuiten, dat was dus gemakkelijk, ook al hebben onze ouders ons later weloverwogen ingeschreven in het Koninklijk Atheneum.

DV: Het was ook in Turnhout dat je je eerste job vond?

CB: Ja, en ik heb echt van alles gedaan in mijn leven. Ik ben tuinbouwer geweest, heb in de fruitcultuur gewerkt, ik heb paarden gefokt, ik zat in de horeca en in de verzekeringen, ik heb van alles gedaan en ik heb alles graag gedaan.

DV: Hoe ben je dan in Brussel terecht gekomen?

CB: Door familiale omstandigheden, zoals zovelen, en er zijn ook wat tegenslagen geweest in mijn leven, het was niet altijd simpel. Maar, ik ben steeds optimistisch gebleven. Ik heb ook het geluk een sterke mens te zijn. In Brussel wonen was in het begin best moeilijk. Ik kende hier niemand, maar nu zou ik elders niet meer kunnen aarden. Ook al ga ik er heel graag terug om vrienden en kennissen op te zoeken, ik wil niet meer terug in de Kempen wonen. Ik ben zo graag in Brussel. Deze stad heeft mij geadopteerd!

DV: Hoe gebeurde dat?

CB: De eerste mensen die ik leerde kennen, waren ouders van klasgenootjes van mijn kinderen. Dat was een logische weg. Ik stapte al snel in het schoolbestuur en zo leer ik natuurlijk ook veel mensen kennen. En zo rol je het verenigingsleven binnen bijna zonder dat je het weet. En je kennissenkring gaat steeds ruimer worden. Sinds begin de jaren '90 ben ik gepensioneerd en heb ik veel vrije tijd. Maar mijn leven is intussen zo druk geworden dat ik wel veertig mails per dag krijg: uitnodigingen voor vergaderingen en activiteiten, verslagen, dossiers, noem maar op. Ik heb er mijn werk mee! Een goede vriend geeft me elke vrijdag computerles, gelukkig maar!

DV: Vertel eens wat over al die verenigingen waarin je actief bent.

CB: Ik ben actief bij de Vereniging voor Familiekunde, dat fascineert mij echt. Ik ben ook vrijwilliger bij de bezoekers-

groep van de Begijnhofparochie en voorzitter van de senioren van CD&V Brussel hoofdstad. En dan zijn er nog interculturele en Europese verenigingen waarin ik actief ben. In welke groep ook: waar het er niet democratisch aan toe gaat, trek ik mijn mond open en reageer ik (*monkelt*). Dat weten ze nu ook wel in de adviesraad voor senioren van de Stad Brussel, waar ik het niet over mij heen laat gaan dat de schepen weigert Nederlands te spreken!

DV: En dan heb je nog tijd voor de Interculturele Vadergroep?

CB: Ja, want dat passioneert mij echt, ik vind dat bijzonder boeiend werk. Het is een groep van Spanjaarden, Congolezen, Turken, Marokkanen en ook Belgen. Ik ben ook vader, de kin-

deren zijn nu groot, maar toen ze kleiner waren was ik erg bekommerd, zoals alle vaders van de groep. Er is intussen ook al contact en uitwisseling geweest met vadergroepen uit Marseille, Charleroi en Den Haag, dat is erg interessant. We proberen de groep verder uit te bouwen, er is een maandelijkse samenkomst, er wordt gewerkt als tussenpersonen tussen vaders en school. Het is voor ouders namelijk niet steeds evident om voor de kinderen de juiste school te vinden en ze te begeleiden in hun schoolloopbaan. Veel ouders uit de buurt sturen hun kinderen naar Nederlandstalige scholen, tot in Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw en zelfs Ninove. Die ouders weten dat het voor de toekomst van de kinderen belangrijk is talen te kennen, vandaar. Ik blijf de groep volgen, op vraag van het bestuur om mijn kennis van het Duits en Spaans. Ook nu mijn kinderen niet meer naar school gaan. Ik spreek vijf talen en kan de vaders dus behulpzaam zijn.

DV: Vijf talen?

CB: Ja hoor! Nederlands, Frans, Duits, Engels, Spaans, zelfs 30 woorden Swahili!

DV: Dat is zelfs zes! En erg bruikbaar in deze buurt!

CB: Weet je, het is hier prettig wonen. Ook voor ouderen is hier alles: tentoonstellingen, voordrachten, muziek. Als je wat uitkijkt, valt er vanalles te beleven en dat hoeft niet eens duur te zijn. Behalve de kerstmarkt dan. Maar in de zomer ga ik wel vaak naar Brussel Bad. Dat vind ik een goed initiatief, heel plezant, voor iedereen en gratis. Jongeren kunnen er zich uitleven. Ik ken veel mensen in mijn buurt, ik woon in de Oppemstraat. Het is een hele plezante buurt. De jonge mensen die er wonen kennen mij allemaal, ik heb veel contact met hen. Eigenlijk is dat normaal: het zijn toch mijn burens! Ik hoor wel eens dat “ze zich moeten integreren”, maar wij moeten ook zelf stappen zetten, het moet van twee kanten komen, anders lukt het niet, geloof mij maar.

DV: Je hebt anders wel bedenkingen bij hoe hier in Brussel beleid gevoerd wordt?

CB: Ja hoor, ik ben kritisch en zeg ook waar het op aankomt wanneer ik de kans krijg. Ik vind bijvoorbeeld dat de tijd van de 19 gemeenten voorbij is. Er moet heel wat verbeteren op vlak van onder meer mobiliteit, stedenbouw en huisvesting. Daar zijn heel wat noden die rechtstreeks te maken hebben met

wat belangrijk is voor bewoners. Maar dat kan je alleen veranderen door meer gewestelijk te werken. Gewoon een kwestie van gezond verstand. Ik volgde onlangs de staten-generaal over Brussel. Het was daar wel duidelijk dat mensen met gezond verstand het daarover eens zijn, ongeacht of het Nederlandstaligen of Franstaligen zijn. Het gaat hier over stedelijk beleid dat de mensen ten goede komt, want het Brussels gewest is een grote stad geworden.

DV: Jij kan met iedereen goed over de baan?

CB: Er zijn maar weinig mensen die mij niet kunnen verdragen. Dat zijn de mensen die er niet tegen kunnen dat je geëngageerd

bent. Ik voel me goed tussen mensen, ongeacht of ze jong of oud zijn, of van waar ze ook komen. Ik ben zelfs, op mijn tachtigste, door de jongerenafdeling van een politieke partij uitgenodigd op een receptie in De Monk!

DV: Je bent net 80 geworden en je lijkt steeds actiever te worden. Waar haal je de energie vandaan?

CB: Geen idee, echt niet. Het is wel zo dat onze ouders zeer lang actief bleven. Mijn vader tot op zijn tachtigste en mijn moeder tot op haar negentigste! Dat geldt trouwens ook voor mijn tantes en ooms en mijn broers en zus. En inderdaad, ik woon op de derde verdieping en het trappen lopen kost mij geen moeite. Ik stap ook heel wat af voor mijn vrijwilligerswerk, de hele stad door. Ik kan echt niet stil blijven zitten. Het is de interesse in de mensen die me drijft. Ik ben overal waar er actie is voor de goede zaak. Onlangs nog met de hongerstakers. Afzijdig blijven in deze stad is iets wat ik niet kan: ik leef tussen al deze mensen!

DV: Nog veel energie gewenst!

2011: Europees jaar van de vrijwilliger

Het Punt vrijwilligerswerk Brussel

Treurenberg 24

1000 Brussel

02 218 55 16

hetpuntbrussel@gmail.com

Vrijwilligen bij De Markten?

Welkom! Er is voor ieder wat.

Info bij Norma: 02 512 34 25

Bedrijvig Brussel > Leduc. J

Onze zoektocht naar kleine Brusselse familiebedrijfjes wordt steeds moeilijker.

Velen vestigen zich in de industrieparken buiten de stad, anderen stoppen ermee. Uiteindelijk vonden we helemaal op het einde van de Artesiëstraat, vlak aan de kleine ring, een zaak die zich vooral specialiseert in de verkoop van knopen, ritsen en gespen. Zaakvoerder Jean-Jacques Leduc heet ons van harte welkom in het magazijn en we merken onmiddellijk een grote stockageruimte op.

Molenbeek

Het familiebedrijf was oorspronkelijk gevestigd in Molenbeek. Vader was afkomstig uit het Luikse en moeder uit het Pajottenland. Jean-Jacques woonde vroeger met zijn ouders kort bij de ingang van het stadion van de toenmalige Brusselse topploeg Daring Molenbeek aan de Daringlaan en ging met zijn vader regelmatig naar de thuismatchen kijken. De ouders van Jean-Jacques begonnen met de zaak in 1951. Ze startten op het gelijkvloers en omwille van de vlotte verkoop moesten ze snel uitbreiden. De eerste verdieping en het huis ernaast volgden. Toen richtten ze zich vooral op de verkoop van knopen en gespen aan naai-, en breiwindels en confectiebedrijven. Met hen inbegrepen werkten er reeds 5 personen.

In 2000 verhuisde het bedrijf naar de huidige stek. De ouders hebben hier nog tot hun 75 jaar gewerkt. Jean-Jacques, econoom van opleiding en vroeger werkzaam in de banksector volgde zijn ouders op. Zelf vertoefde hij weinig in het bedrijf, hij

is overdag steeds op de baan en bezoekt vele confectiebedrijven om de laatste mode voor te stellen, de bestellingen te noteren en de goederen te leveren.

Brussel

Wat kunnen we allemaal aantreffen bij Leduc? Keuze genoeg uit meer dan 15.000 artikels.

Na verloop van tijd werd het gamma van knopen en gespen uitgebreid met ritsen, kantjes en toebehoudingen voor confecties. We merken allerlei soorten knopen: de klant kan ze hier ter plaatse in het atelier laten inkleuren, gepersonaliseerde knopen (het graveren van de naam gebeurt hier ook), drukknopen, parelmoerknopen, knopen om te bekleden, het overtrekken van knopen. "Alle producten zijn van prima kwaliteit" verzekert Jean-Jacques ons. Versieringen om op kledij te laten zetten: katoenen kantjes, fantasielintjes, kragen die men hier ook kan laten inkleuren. Op de benedenverdieping treffen we de stockageruimte aan van de basiskleuren en een gigantisch assortiment van gespen en ringen. Plastieke gespen, parachute-gespen, fantasielintjes, satijnlintjes, ringen om op overalls te laten plaatsen. Kraagjes, stukjes, bolletjes die veel op T-shirts geplakt worden. Er is enorm veel variatie, 1 artikel kan men hier in 10 verschillende kleuren vinden.

Klanten

Het bedrijf richt zich niet tot de particulieren. Studenten-stylisten kuieren hier vaak rond, op zoek naar de laatste modesnuffjes. Omwille van hun toekomstige job moeten de studenten zeer goed op de hoogte zijn van de hedendaagse mode. In het bedrijf zijn nu al de trends beschikbaar voor de zomer-mode 2012! Onder de klanten bevinden zich naast de studenten en scholen natuurlijk ook de theaterwereld, de Muntshouwburch, ettelijke carnavalgroepen (vooral de Ajuinen uit Aalst komen hier regelmatig over de vloer) en Costhea die theaterkledij maken (zie ook Bedrijvig Brussel september 2007) Tijdens ons bezoek op vrijdagmiddag was het een drukte van jewelste. (Met Jean-Jacques inbegrepen werkt men hier met een achttal mensen)

Concurrentie uit China

Het is reeds lang geweten dat men in de Europese textielsector niet meer kan opboksen tegen de concurrentie uit China. Een tiental jaar geleden had Jean-Jacques nog een zestigtal klanten uit de omgeving van Sint-Niklaas. Vandaag blijven er daar nog een tiental van over! 80% van het textielgoed komt namelijk uit China, ondanks de povere kwaliteit van hun massaproductie en de te lakse overheidscontrole op het gebruik van de kleurstoffen.

De grote bestellingen zijn verhuisd naar het verre Oosten. In België heeft men enkel nog de tussen- en kleine bestellingen, de hoeveelheden zijn niet meer vergelijkbaar met vroeger.

"De Belgische sector is niet meer toekomstgericht, er is nog weinig moed om in de branche te investeren" vertelt Jean-Jacques ons. Ondanks alle ramspoed berichten wensen we Jean-Jacques en zijn sympathieke equipe nog veel succes toe!

Leduc. J bvba

Artesiëstraat 54 1000 Brussel

Tel: 02 503 48 20 – Fax: 02 503 48 15

leducj@skynet.be

Openingsuren: maandag tot vrijdag van 9u tot 17u,
vrijdag van 9u tot 15u

Stadschap Vijfhoek > Justitiepaleis (vervolg)

De laureaten van de wedstrijd* voor het “herdenken” van het Justitiepaleis zijn gekend, een bont allegaartje van wilde ideeën.

Niet gehinderd door enige zin voor haalbaarheid noch betaalbaarheid komen de meest voorspelbare suggesties aan bod: een museum, een winkelcentrum, een ruïne, een kunstencentrum, enz. enz.

Ondraaglijke vrijblijvendheid

We kunnen het de deelnemers niet kwalijk nemen, de organisatoren van de wedstrijd hebben hen dan ook uitgenodigd tot een vrijblijvende oefening waarachter evenwel een zeer doorzichtige strategie schuilt: het Justitiepaleis fundamenteel in vraag stellen. Te lande gaat de burger er intussen al van uit dat het niet recupereerbaar is en worden de dooddoeners zoals - onveilig - te duur - onpraktisch - zonder zweem van kritiek aanvaard.

Men kon voor de wedstrijd deelnemen volgens twee scenario's: een Justitiepaleis met een (gedeeltelijke) justitiële functie (scenario 1) en een justitiepaleis zonder enige justitiële functie (scenario 2). De jury kweet zich echter schitterend van zijn taak en

bekroonde, met een zekere zin voor ironie, in de beide scenario's projecten die het behoud van het Paleis als Justitiepaleis vooropstelden.

Opgeslokt door stad

De winnaar van het verwerpelijke scenario 2 zegt in zijn inleiding letterlijk en in hoofdletters: “Het Justitiepaleis van Brussel kan nooit iets anders worden dan een Justitiepaleis. Volgens ons moet het het Justitiepaleis van Brussel blijven, zijn oorspronkelijke functie mag niet gewijzigd worden”

Als het dan toch zijn functie zou verliezen, dan moet het ook maar verdwijnen, is het vervolg van hun redenering en zo laten zij het overwoekeren door de stad en langzaam verdwijnen in de “banaliteit” van het stadsweefsel zoals eeuwen eerder gebeurde met het Romeinse amfiteater in Firenze en het Paleis van Diocletianus in Split.

De winnaar van scenario 1 stelt de immense ondergrondse gewelven open voor publiek gebruik, handel, cultuur, horeca en

projecteert een “weder-samenstelling” van het oorspronkelijke stratenplan van de wijk zoals het voor de bouw van het Paleis bestond en realiseert aldus een hoogst boeiende verbinding tussen laag- en hoogstad.

Een blok aan het been

De meeste oefeningen gaan spijtig genoeg ook voorbij aan de meest fundamentele problemen die de Poelaert mastodont in de stad heeft veroorzaakt. Als we het vanuit de lucht bekijken zien we pas hoe het als een blok dwars op de stad weegt en rondom zich één grote versnipperde en onbepaalde suite van weinig attractieve openbare ruimten achter laat.

Het Poelaertplein is een bizarre aaneenschakeling van plein, rond punt, overgangsruiimte en overbodige tunnelmond. Onduidelijkheid en ontoegankelijkheid zijn er troef, de voetgangersverbindingen zijn er zoek, de continuïteit van het stadsweefsel gebroken.

De sokkel van het Paleis wringt zich brutaal in de Marollen, de onpraktische hellingen wekdags bezaaid met auto's getuigen van hun nuttelosheid.

De “Kattenhof” of het Jan Jacobsplein is nog het enige wat enigszins stand houdt tegenover de verpletterende massa.

We zijn benieuwd of er iets met de resultaten van de wedstrijd zal gebeuren.

Het Brussels Gewest spant intussen een rechtszaak aan tegen de Federale Staat om het Paleis uit de steigers te krijgen. Er zal echter veel meer initiatief nodig zijn om Paleis en omgeving ooit waardig in de stad te passen.

Marcel Rijdam

** Laureaten van de wedstrijd samen met een beperkt aantal geselecteerde projecten zijn te zien in Bozar “Architecture for Justice” tot 15 mei 2011 alle projecten op <http://www.brussels.courthousecontest.be/>*

Stadsberichten

Opbouwwerk Brussel: nummer 100

Opbouwwerk Brussel is het tijdschrift van de vzw Samenlevingsopbouw. Voor het honderdste nummer, een bijzondere mooie uitgave, werd alles uit de kast gehaald.

Samenlevingsopbouw Brussel neemt het sinds 1983 op voor minder gegoede Brusselaars en hun recht op de stad. Door opbouwwerkprojecten in de sfeer van wijkontwikkeling en armoedebestrijding wordt er samen met de betrokkenen gewerkt aan de verbetering van de woon- en werksituatie. Het vertrekpunt is ervaringsdeskundigheid van maatschappelijk kwetsbare groepen. Mensen worden samengebracht en leren zich stap voor stap te organiseren. Doel is dat ze hun stem laten horen en zelf antwoorden op hun vragen geven. Tien sociale grondrechten vormen het uitgangspunt van het honderdste nummer van Opbouwwerk Brussel, tien stuk voor stuk abstracte begrippen die door ervaringen en verhalen van bewoners tot leven komen. De verhalen bestaan zeker niet enkel uit tekst, het is een cocktail geworden van interviews, foto's, gedichten, recepten, getuigenissen en filmfragmenten.

Een mooi magazine is het geworden, om met mate te degusteren, zo formuleert de redactie het zelf en zo is het ook.

Info: www.samenlevingsopbouwbrussel.be

Stemmer zingt in La Fonderie

La Fonderie is een geheimzinnig mooie plek midden in Molenbeek, waar oude ambachten en 19e eeuwse industrie weer tot leven komen. En zeker op zondag 8 mei. Dan is het Brussels stadskoor 'Stemmer' uw gastheer. Kom een hapje eten, geniet van het verhaal achter deze oude bronsgieterij. Met het glas in de hand en een stukje vlees achter de tanden kan u op de site van La Fonderie die avond verwend worden door oude en nieuwe

© Lieven Soete

koormuziek.

Laat u verrassen door een uniek Stemmer optreden op de zolder van deze oude fabriek, ingeleid door de collega's van het Antwerps stadskoor Maanstemmer. Zij zingen muziek van Bach, Mozart, Walt Disney, the Flight of the Conchords en maffe stadslieken die niemand ooit eerder hoorde.

Als het begint te schemeren op de site van La Fonderie kan u tot slot genieten van een uniek koorspektakel in open lucht en in de grote machinezaal. Oude arbeidersliederen werden opnieuw gearrangeerd en gecomponeerd in opdracht van La Fonderie en de stad Brussel.

Als kers op de taart zingen de twee koren samen voor u een jazzy evergreen onder een blauwe maan.

*Op 8 mei vanaf 19u voor een hapje – start concert: 20u30
La Fonderie, Ransfortstraat 27, 1080 Brussel*

Rederijkers in een hedendaags stedelijk perspectief

Het 28e Internationaal Rederijkerscongres wordt georganiseerd door de aloude maar springlevende Brusselse Rederijkerskamers 't Mariakranske, de Leliebloem en door het Verbond van de Kamers van Rhetorica.

Tijdens het 28ste Internationaal rederijkerscongres vinden boeiende lezingen plaats waarin onderzocht wordt wat de rederijkerij betekent en kan betekenen in de 21ste eeuw in een stedelijke omgeving als Brussel. Daarnaast kan u getuige zijn hedendaagse vormen van rederijkerij tijdens het rederijkersfestival op het Sint-Katelijneplein, met wedstrijd om het "Rederijkersjuweel" en tijdens de voorstelling Verdwalen in Brussel door 't Mariakranske-De Wijngaard in Zinnema.. Er zijn ook wandelingen voorzien in Anderlecht en in het stadscentrum en een bezoek aan de tentoonstelling over de Brusselse Rederijkerskamers.

Het congres vindt plaats op 20, 21 en 22 mei.

Informatie: nederl.blogspot.com

Lief en daad: zangstonden, inzamelingen van tin, duivenraces en toneelopvoeringen ten voordele van Brusselse armen.

De jaarlijkse Erfgoeddag, deze keer op 1 mei, heeft "Armoe Troef" als thema. De tentoonstelling "Lief en daad" speelt daarop in. Ze handelt over Brusselse liefdadigheid in de 20e eeuw, meer bepaald over hoe verenigingen op allerlei manieren geld inzamelden voor de 'schamele' armen. Meer specifiek komen de Brusselse toneelverenigingen, tevens Rederijkerskamers, aan bod: De Noordstar, De Morgenstar, De Kunstvrienden en de Wijngaard. Daarnaast ook twee verenigingen van Onderlinge Bijstand: Troost in Nood Neder-over-Heembeek en Zoekt uw Welzijn Ukkel. Tenslotte ook Kindergeluk, die Brusselse kinder-sociale en culturele ontspanning bracht.

De tentoonstelling wordt opgezet door het Archief en Museum voor het Vlaams Leven die voor de realisatie ook beroep deed op HOBO, een dagcentrum voor thuislozen. De deelnemers aan de creatieve ateliers van HOBO bezochten het museum en inspireerden zich op wat ze er zagen om zelf aan de slag te gaan. Het resultaat van dit alles is van 1 mei tot 31 augustus te zien in het AMVB, Arduinkaai 28 in 1000 Brussel.

Open van dinsdag tot zaterdag van 10 tot 17u.

Info: AMVB, 02 209 06 01, info@amvb.be

DOE ZOALS NOUREDDINE.
ROOK OP 31 MEI
24 UUR NIET EN
MAAK KANS OP
EEN FIETS
DE STEUN VAN ELS HEB JE AL!

Rokers verdienen 'n beloning

ALS ZE 24 UUR NIET ROEKEN

Schrif je nu in op www.verdienebeloning.be of bel naar het gratis nummer 0900 111 00

Bataaf in Brussel > De metro

In het klassieke meesterwerk van Raymond Queneau 'Zazie dans le métro' wordt de wereldwijze, ongeveer tien jaar oude Zazie voor een tweedaags bezoek bij haar oom in Parijs afgeleverd.

Wat wil je zien vraagt de oom, de Invalides waar Napoleon begraven ligt? "Napoléon, mon cul" antwoordt Zazie, "die man met z'n stomme hoed interesseert me geen bal, ik wil de metro zien".

De fascinatie voor de metro is er denk ik al van het begin geweest. Alleen het woord metro al wordt geassocieerd met het bruisende leven van de wereldstad, een wereld van snelle reizen in ondergrondse buizen, van onverwachte ontmoetingen, avontuur, seks, spanning en sensatie. Menig dorpskind moet in zijn dromen het landelijke leven van de dorpsstraat waar een paar keer per dag de bus doorrijdt hebben verwisseld voor het ondergrondse avontuur van de metro in de wereldstad.

De metro van Brussel is niet te vergelijken met die van Parijs, New York of Mexico, ik noem maar een paar buitenplaatsen. Alleen al de karakteristieke geur van zweet en pis ontbreekt hier in Brussel, nou ja, je kunt ook niet alles hebben.

Want de metro in Brussel was wel de eerste metro van De Lage Landen, en kan ook nu nog de vergelijking met andere metro's in Nederland of België goed doorstaan.

Er zijn veel dingen die de metro voor mij aantrekkelijk maken. En dan denk ik niet eens op de eerste plaats aan het gemak en de snelheid - ik weet dat ik toevallig erg gunstig woon voor de talloze verbindingen - maar vooral aan de mensen, de kunst en de muziek.

Vroeger was die muziek niet altijd even welluidend, maar sinds een aantal jaren is er vooruitgang te bespeuren. De muzikanten moeten tegenwoordig eerst een proef van bekwaamheid afleggen voor ze er mogen plaatsnemen op

met een solsleutel gemarkeerde plaatsen in de metro. Er schijnen muzikanten te zijn die alleen een tijdje in de metro willen spelen om te kijken hoe het publiek op hun muziek reageert, maar heel dikwijls hoor en zie je dezelfde steeds op dezelfde plaatsen spelen.

Over de via luidsprekers ten gehore gebrachte muziek ben ik minder enthousiast, maar dat zal wel aan mijn leeftijd liggen; gelukkig is er 's avonds veel klassieke muziek te horen. Ik heb me laten vertellen dat die ook heel effectief is om hangjongeren te verdrijven.

De kunst in de metro is onvolprezen, er zijn werkelijk meesterwerken bij. Wel is op de meeste plaatsen de kunst door de jeugd of de ondergrondse regen - het druipt vaak in de metro - aangetast. Restaureren gebeurt niet, daarvoor moet u echter niet beschuldigend naar de MIVB kijken, het Hoofdstedelijk Gewest is daar verantwoordelijk voor. En dat gewest, we weten het, heeft geen cent, en als het aan sommige politieke partijen ligt krijgt het gewest ook geen geld.

Het leukste van de metro zijn de mensen, zoals je in een aquarium vissen kunt bestuderen zo kun je in de metro een studie van de mensen maken. U heeft thuis wellicht een blijvend uitzicht op een van talrijke piercingsvoorzienende puber, een dakloze of een dikke Afrikaanse madam. Ik heb dat geluk niet, maar vind dit alles in de metro. Alleen al het bestuderen van bijvoorbeeld al die piercings maken de reis voor mij de moeite waard. Ik kan dan rustig al die piercings bekijken, me afvragen of die dingen geen pijn doen bij het vrijen bijvoorbeeld, en fantaseren over wat er onder de bekleding allemaal nog niet te ontdekken valt. Ook het gedrag van de jeugd van tegenwoordig, waar ik als ouwe man natuurlijk veel op aan te merken heb fascineert mij. De mens heeft vijf zintuigen en de jeugd van tegenwoordig gebruikt ze het liefst allemaal tegelijkertijd.

Met de ogen wordt een boodschap op het mobiele telefoonje gelezen, in de oren zitten draadjes waardoor muziek stroomt, en terwijl er met vriend of vriendin gekletst wordt eten ze ook nog allerlei zoete troep die je uit overal in de metro aanwezige automaten kunt trekken. Ik zou er goed gek en gestrest van worden en zo te zien is dat met de jeugd van tegenwoordig ook het geval. Het levert in de metro spannende beelden op van pubers die constant met één van hun benen zwaaien en geen moment stil kunnen zitten. Bejaarden, die toch al gratis reizen krijgen ook dit soort spektakel voor niets in de metro aangeboden. Het vervangt een film en de tijd vliegt voorbij.

Wat een lof allemaal voor die metro hoor ik u al denken, is er dan niets negatiefs te melden? Volgens Vlaams Belang wel, dat schrijft dat de MIVB een moordkuil is. Wat mankeer ik, die iedere dag wel een keer in de metro zit, al tientallen jaren lang dat ik daar niets van merk? Ik heb me nog nooit onveilig gevoeld in de metro. Ik denk dat het vooral een kwestie van perceptie is. De ene mens voelt zich in de metro veiliger dan de ander omdat hij zich in het algemeen veiliger voelt dan die ander, niet alleen in het openbaar vervoer, maar ook op straat en in huis. En een vrouw alleen zal zich dus 's avonds in de metro onveiliger voelen dan bijvoorbeeld twee jongens van 18 jaar. Met dat gegeven zullen we moeten leren leven, zowel in als buiten de metro.

Hans Vossen

Berichtjes van hier en ginder

Verenigingen en andere leuke activiteiten

De Vlaamse Club voor Kunst, Wetenschap en Letteren organiseert op maandag 2 mei een gespreksavond met als gastspreekster Prof. dr. Stefan Sunaert van het Medical Imaging Center KUL, hij zal het hebben over "Het bekijken van de hersenen in werking!" Op maandag 16 mei is kunsthistorica en clublid Machteld De Schrijver te gast met een uiteenzetting over Wouter Hoeboer, de vergeten artiest: "Dandy Dada". Telkens om 19u45 in Taverne Den Cruywaeghen op de Brusselse Grote Markt.

Info: www.vlaamseclubbrussel.be

Het Davidsfonds organiseert "Veel stemmen, een klank, Plusieurs sons un seul voix, Many voices one sound": een interreligieuze ontmoeting waarbij vertegenwoordigers van verschillende religies een heilige tekst uitspreken, waarna muzikanten religieuze thema's muzikaal vertolken. Concertanten: Bert Cornelis (sitar), Anwar Abudragh (Arabisch luit), Raymond Auquier (orgel) en Carlo Strazzante (Indische en Arabische percussie).

Zaterdag 22 mei om 16u in de Protestantse kerk op de Nieuwe Graanmarkt. Info en reserveren: 02 512 89 43, brussel@davidfonds.be

In de reeks "Een inleiding in de christelijke beeldtaal" georganiseerd door Seniorenpastoraal Brussel is het thema in mei "Maria Magdalena en de heilige Hieronymus: twee boetelingen?"

6 mei, 14u tot 16u, Vlasfabriekstraat 14, 1060 Brussel.
Info: Seniorenpastoraal – Myriam Vanden Nest,
02 533 29 24 (maandag en donderdag, van 13u30 tot 16 uur)
seniorenpastoraal@dommel.be

Els Ampe, Annemie Neyts en het voltallige bestuur van Open VLD Brussel-Stad nodigen u van harte uit op zaterdag 7 mei van 18 tot 23 uur op hun 14de kaas- en wijnavond. Deze zal plaatsvinden in het dakrestaurant van de Erasmushogeschool Brussel gelegen in de Zespenningenstraat 70 te 1000 Brussel.

Info: 02 549 65 22 of info@elsampe.be

In de achterbouw van het Seniorencentrum wordt een voorbeeld van een aangepaste woning voor ouderen opgesteld. Deze woning is een initiatief van het Kenniscentrum Woonzorg Brussel. Dit huis is tot eind juni of op afspraak te bezoeken.

Info: info@seniorencentrum-brussel.be 02 210 04 60

Helemaal vrijwillig

Een lokaal behoefteonderzoek van professor Verté (VUB) toont aan dat veel senioren vrijwilligerswerk willen doen. De weg ernaartoe blijkt echter iets moeilijker. Het Punt vzw leidt daarom, samen met de Provinciale steunpunten vrijwilligerswerk, seniorenambassadeurs op die de senioren zullen informeren over vrijwilligerswerk en hen aansporen om de stap te zetten naar een engagement. Wil je Het Punt helpen met dit project? Nodig dan vanaf eind mei tijdens één van je activiteiten een seniorambassadeur uit.

Interesse? Stuur een mail naar hetspuntbrussel@gmail.com

colofon

Werkten aan dit nummer mee: Nora De Kempeneer, Pol Vervaeke, Etienne Philips, An Vandeveldde, Hans Vossen, Kurt Deruyter, Marcel Rijdams, Bart Azare en Charles Six.

Foto's: De Markten en ingezonden

Lay-out: Grafische Groep Tuerlinckx Molenstede

Oplage: 7.400

Advertentiewerving: De Markten,
02 512 34 25, demarkten@demarkten.be

Verantwoordelijke uitgever: Isolde Boutsen
De Vijfhoek is het maandblad van De Markten,
Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel
02 512 34 25, demarkten@demarkten.be
www.demarkten.be
Met de steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Steun De Vijfhoek : Uw steun blijft welkom op rekeningnummer 433-1147061-61 van De Markten met vermelding «steun De Vijfhoek».

Voor het juni-julinummer van De Vijfhoek zijn teksten en aankondigingen welkom tot uiterlijk 12 mei.

Secretariaat: het secretariaat van De Markten is open van maandag tot donderdag van 9 tot 20u en op vrijdag van 9 tot 17u. Het secretariaat is ook open op zaterdag van 9 tot 13u, behalve tijdens de schoolvakanties.

EXTREME DROITE
**NON
MERCI**

ENTREEM RECHTS
**NEE
BEDANKT**

ACTION POUR QUE VIVE BRUXELLES • ACTIE VOOR EEN LEEFBAAR BRUSSEL